

Wydano 15 kwietnia 1943

# URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY 6997

---

Nr 31480

Łl. 54 g, 11/20 19/99

Julius Meinl Aktiengesellschaft, Wiedeń

---

**Podkładka z materiału sypkiego do ustawiania na niej przedmiotów,  
wystawianych w oknach wystawowych, oraz sposób wytwarzania  
tego materiału**

Zgłoszono 5 sierpnia 1939

Udzielono 13 lutego 1943

Pierwszeństwo: 3 lipca 1939 (Niemcy)

---

Jest rzeczą przyjętą, zwłaszcza w sklepach towarów kolonialnych, wystawiane na wystawę przedmioty (np. opakowania, butelki, miski) w oknach wystawowych, skrzynkach wystawowych i innych podobnych miejscach ustawiać na podkładce z kawy surowej, kawy palonej lub innego odpowiedniego towaru, a więc ze środka spożywczego, jaki można kupić w tym sklepie. Zwyczaj ten pod wieloma względami jest niekorzystny. Stosowane bowiem jako podkładka środki spożywcze ulegają zepsuciu wskutek działania wpływów zewnętrznych, np. promieni słonecznych i wilgoci, i wtedy już nie nadają się do celu, do ja-

kiego są przeznaczone. Poza tym znane podkładki z ziarn kawy posiadają tę wadę, że zapewniają dobrą, na wstrząsy niezawodną podstawę tylko przedmiotom o stosunkowo niedużej wysokości lub o szerokiej podstawie i zachowują ciągle kąt pochylenia tylko przy niedużych pochyleniach.

Celem wynalazku jest utworzenie podkładki dla wystawianych w oknach i skrzynkach wystawowych przedmiotów, usuwającej wspomniane wady dotychczas znanych sypkich podkładek, a ponadto mogącej łatwo być wykonywaną w różnych barwach, tak że przez odpowiedni dobór barwy podkładki działanie reklamowe wysta-

wy lub skrzynki wystawowej można w dużej mierze podnieść. Według wynalazku osiąga się to w ten sposób, że podkładkę stanowi luźno nagromadzony drobny materiał, np. cząstki drewna lub innego nie nadającego się na środek spożywczy materiału i że cząstki te wykazują taką właściwość, iż ich połączenie w podkładce, ustalające położenie i kształt tej podkładki, zostaje zachowane także przy działaniu wpływów zewnętrznych, np. strząsów lub przeciągów.

Jako drobny materiał nadają się w pierwszym rzędzie małe cząstki drewna, zwłaszcza drewna miękkiego, np. jodły, sosny lub modrzewia. Materiał drobny mogą jednak stanowić także cząstki innego budulca, np. korka, materiału drzewnego, naturalnego lub sztucznego materiału kamiennego, np. piasku kwarcowego, którego zastosowanie w tym celu jest na ogół znane, masy sztucznej lub pyłu torfowego; rzeczą istotną jest to, aby, jak wspomniano, materiał drobny nie stanowił środka spożywczego, ze względu na łatwe zepsucie.

Właściwość cząstek, zapewniająca położenie i kształt podkładki, może być różna. Tak można np. przez odpowiedni kształt tych cząstek zapewnić potrzebną spistość podkładki. Szczególnie celowe są cząstki o powierzchni szorstkiej, ze szczepiającymi się ze sobą wystęпами i wgłębieniami, lub inne podobne. Do osiągnięcia wspomnianego celu nadają się jednak także cząstki, których powierzchnię uczyniono słabo lepka. To nadanie powierzchni lepkości można oczywiście z korzyścią stosować także przy zastosowaniu takich cząstek, które już na skutek swego kształtu zapewniają pewną spistość podkładki.

Cząstki drewna albo innego materiału, nie nadającego się na środek spożywczy, mogą być zabarwione na powierzchni albo też na wskroś, przy czym zabarwienie to może być odmienne od barwy naturalnej tego materiału. Przez używanie drobnego

materiału odpowiednio barwionego podkładkę można dostosowywać do wystawianych towarów albo też utworzyć kontrast z nimi w celu uzyskania pożądanego działania reklamowego. Można także stosować na raz kilka barw.

Szczególnie celowe okazały się podkładki, wykonane z zabarwionych trocin. Trociny są tanie, łatwo się dają barwić i umożliwiają utworzenie ich powierzchni słabo lepka, a ponadto przez ich kształt zapewniają pożądaną spistość podkładki i w masie, praktycznie biorąc, są nieelastyczne, dzięki czemu ustawione na tej podkładce towary i przedmioty uzyskują mocną podstawę. Poza tym działanie powierzchni całej podkładki, wykonanej z zabarwionych trocin, jest nader spokojne i przyjemne. Wreszcie podkładkę z trocin można umieścić pod dużym kątem pochylenia bez obawy przesunięcia się podkładki.

Podkładki wystawowe według wynalazku dają się wykonać łatwo i tanio. Sposób wytwarzania materiału sypkiego na podkładki polega według wynalazku na tym, że najpierw przygotowuje się drobne cząstki drewna lub innego materiału, nie nadającego się na środek spożywczy, następnie ten drobny materiał miesza się z barwnikiem w postaci proszku i nieznaczną ilością kleiwa w postaci proszku, po czym mieszaninę tę zwilża się cieczą, rozpuszczającą barwnik i kleiwo, w celu uzyskania pożądanego zabarwienia cząstek i nieznacznej lepkości ich powierzchni. Omawiany sposób nadaje się zwłaszcza przy stosowaniu trocin i niżej opisany jest odpowiedni przykład zrealizowania tego sposobu.

Z gromady trocin, otrzymanych przez piłowanie drewna miękkiego, np. jodły, sosny lub modrzewia, usuwa się najpierw cząstki grube i drobne. To przebieganie na wielkość średnią skutecznie się w prosty sposób, a mianowicie trociny przesiewa się najpierw przez sito, posiadające oczka o wielkości np. 4 mm, a następnie przez sito

do maki. Z pozostających przy tym cząstek drewna o wielkości średniej miesza się na sucho np. w bębnie 15 kg z 4,5 kg farby ziemnej i z 0,5 kg dekstryny, a potem mieszaninę tę zwilża się cieczą, np. wodą, w której proszek barwnika i proszek kleiwa jest rozpuszczalny. Następnie uskutecznia się potrzebne mieszanie materiału w stanie wilgotnym, przy czym rozpuszczona farba wsiąka do cząstek drewna, zabarwiając je, podczas gdy rozpuszczone kleiwo czyni powierzchnię cząstek słabo lepłą. Z tak wytworzonego drobnego materiału z cząstek drewna (trocin) w stanie półwilgotnym utworzyć można podkładkę w postaci odpowiedniej warstwy. Zapas wytworzonego materiału można też przechować do późniejszego użytku, jednak przed wykonaniem podkładki z tego materiału trzeba go nieco zwilżyć.

Zamiast proszku farby ziemnej można też stosować proszek barwnika anilinowego lub innego podobnego, a zamiast dekstryny stosować można dowolne inne kleiwo w postaci proszku. Można też stosować barwnik lub kleiwo w postaci cieczy, przy czym obróbka tymi cieczami stanowi równocześnie zwilżenie mieszaniny.

Podobnie jak w przykładzie wyżej opisanym można też wytworzyć materiał sypki z innego odpowiedniego materiału, nie nadającego się na środek spożywczy, a z tego materiału sypkiego można utworzyć podkładkę.

Gdyby barwa podkładki po dłuższym używaniu wypłowiła, to można ją łatwo odświeżyć. W tym celu materiał sypki trzeba tylko wyjąć z wystawy, zwilżyć go cieczą rozpuszczającą kleiwo i barwnik i dobrze wymieszać, po czym z tego odświeżonego materiału można znowu utworzyć podkładkę.

Przesiewanie na wielkość średnią jest konieczne oczywiście tylko wtedy, gdy przy przygotowywaniu drobnego materiału zdarzają się cząstki o wielkości nieodpowied-

niej. O ile zaś można od razu uzyskać pożądaną wielkość cząstek drobnego materiału, to wtedy odpada wspomniane przesiewanie.

### Zastrzeżenia patentowe.

1. Podkładka z materiału sypkiego do ustawiania na niej przedmiotów, wystawianych w oknach wystawowych, skrzynkach wystawowych i innych podobnych miejscach, znamienna tym, że stanowi ją nagromadzenie drobnego materiału sypkiego, np. cząstek drewna lub innego odpowiedniego materiału, nie nadającego się na środek spożywczy, które mają taką właściwość, iż połączenie ich między sobą w podkładce, ustalające położenie i kształt tej podkładki, zostaje zachowane także przy działaniu wpływów zewnętrznych, np. wstrząsów lub przeciągu.

2. Podkładka według zastrz. 1, znamienna tym, że powierzchnia cząstek zostaje uczyniona nieco lepłą.

3. Podkładka według zastrz. 1, 2, znamienna tym, że cząstki są na powierzchni lub na wskroś barwione, przy czym barwa ta odróżnia się od barwy naturalnej materiału cząstek.

4. Podkładka według zastrz. 1—3, znamienna tym, że jest wykonana z barwionych trocin.

5. Sposób wytwarzania materiału sypkiego do wykonania zeń podkładki według zastrz. 1—4, znamienny tym, że najpierw wytwarza się drobne cząstki drewna lub innego materiału, nie nadającego się na środek spożywczy, po czym miesza się je z barwnikiem w postaci proszku i niedużą ilością kleiwa w postaci proszku, a następnie mieszaninę tę zwilża się cieczą, rozpuszczającą proszek barwnika i proszek kleiwa, w celu uzyskania pożądanego lepkości powierzchni cząstek.

6. Sposób według zastrz. 5, znamienny tym, że z gromady cząstek, uzyskanych

przez mechaniczne rozdrabnianie, np. piłowanie drewna lub innego nie nadającego się na środek spożywczy materiału, usuwa się cząstki grube i cząstki drobne, a pozostałe cząstki o średniej wielkości obrabia się według zastrz. 5.

7. Sposób według zastrz. 6, znamienny tym, że grube i drobne cząstki usuwa się przez odsianie za pomocą sit o odpowiedniej wielkości oczek.

8. Sposób według zastrz. 5, znamienny tym, że jako barwnik stosuje się proszek farby ziemnej.

9. Sposób według zastrz. 5, znamienny tym, że jako kleiwo stosuje się dekstrynę w proszku.

10. Podkładka według zastrz. 1—4 z materiału sypkiego, wytworzonego sposobem według zastrz. 4—9, znamienna tym, że materiał sypki zwilża się przed utworzeniem zeń podkładki.

Julius Meinel  
Aktiengesellschaft  
Zastępca: inż. J. Wyganowski  
rzecznik patentowy